

Eind september had in Bilbao (Baskenland) de derde *Internationale Ontmoeting van Ecosocialisten* plaats. Het initiatief werd oorspronkelijk gelanceerd vanuit [Solidarités](#), een Zwitserse beweging die zich definieert als antikapitalistisch, feministisch en ecologisch, en zich richt op een 'socialisme voor de 21e eeuw'. De eerste ecosocialistische ontmoeting had plaats in 2014 in Genève, de tweede in Madrid; dat de derde doorging in Bilbao is geen toeval, want de Baskische vakbonden schaarden zich achter het initiatief. Andere [ondertekenaars](#) van de oproep waren o.a. de Belgische ecosocialist Daniel Tanuro, Eric Toussaint (CADTM), Pascoe Sabido (Corporate Europe Observatory), de gewezen voorzitter van het Grieks Parlement Zoe Konstantopoulou, verschillende leden van Podemos en activisten uit Duitsland, Frankrijk tot Brazilië toe.

Het Manifest van Bilbao, oorspronkelijk in het [Spaans](#), bestaat ook in het [Engels](#) en het [Frans](#). Ander Europa zorgde nu ook voor een Nederlandse vertaling.

Manifest van de derde Internationale Ontmoeting van Ecosocialisten Bilbao 23-25 september 2016

De organisaties samengekomen in Bilbao voor de derde Internationale Ontmoeting van Ecosocialisten op 23, 24 en 25 september 2016

ZIJN VAN MENING :

1. Dat het kapitalisme ontwikkeld werd zonder rekening te houden met twee basispremissen van het menselijk leven. In de eerste plaats ontkent het dat zoals andere levende soorten ook wij uit de natuur halen wat we nodig hebben om te leven, en ten tweede tracht het het feit te verbergen dat we van onze geboorte tot onze dood afhangen van de zorg en de tijd van andere mensen.
2. Dat deze onwetendheid en verdonkeremaning voortspruit uit het feit dat het kapitalisme slechts economische waarde toekent aan wat in geld kan gemeten worden. Noch de fotosynthese, noch natuurlijke kringlopen zoals die van water of koolstof evenmin als alle taken die verbonden zijn met de reproductie en menselijke zorg kunnen geanalyseerd worden met behulp van die maat en daardoor zijn ze alle onzichtbaar voor de kapitalistische economie.
3. Dat door het negeren van de grenzen, gesteld door onze afhankelijkheid van de natuur en andere mensen het productie-, distributie- en consumptiemodel van de kapitalistische maatschappij dat uitsluitend gericht is op winst en private accumulatie zijn reproductie gebaseert op voortdurende en onbegrensde groei.
4. Dat deze onbegrensde groei frontaal in botsing komt met de biofysische grenzen van de planeet. Wij zijn getuige van een groeiende uitputting van natuurlijke hulpbronnen (tekort aan drinkwater, dreigende einde van de periode van goedkope olie, toenemende schaarste van strategische mineralen, ineenstorting van de visserij, ontbossing, ...), een duidelijke degradatie van de ecosystemen (versnelde verlies aan biodiversiteit, bodem- en waterverontreiniging, degradatie of overexploitatie van diensten waarin het ecosysteem voorziet,...) en een aantasting zonder voorgaande van de natuurlijke evenwichten, niet enkel lokaal of regionaal zoals in het verleden, maar nu ook voor het eerst in het globaal milieusysteem. De duidelijkste manifestatie daarvan is de klimaatverandering: de ecocide. Deze ECOLOGISCHE nootdoestand veroorzaakt nu jaarlijks miljoenen milieuvluchtelingen.
5. Dat – wat de officiële redevoeringen ook mogen verkondigen – de COP 21 niet in staat is gebleken overeen te komen over de manier waarop effectief en dringend aan de verwoestende gevolgen van de klimaatverandering het hoofd dient geboden, onder andere omdat de COP 21 de vervuilers toestaat door te gaan met het aanwenden van fossiele brandstoffen en de aanslag op ze alle onzichtbaar voor de hernieuwbare energiebronnen mogelijk maakt.
6. Dat vooral in deze neoliberale fase van het kapitalisme het productie- en consumptiemodel een vreselijk onrechtvaardige en ongelijke globale maatschappij heeft geschapen, waar overconsumptie, verspilling en verrijking van enkelen haar wortels heeft in het gebrek van de meerderheid, evenals het beslag leggen op de tijd, die in deze patriarchale maatschappijen merendeels door vrouwen wordt besteed aan sociale reproductie en de dagelijkse zorg voor welzijn. Een maatschappij in noodtoestand ten gevolge van werkloosheid, onzekerheid, vernietiging van sociale en arbeidsrechten, erosie van openbare diensten met als gevolg een overdracht van zorg naar de huishoudens en de privatisering van gemeenschappelijke goederen: AUSTERICIDE.
7. Dat honger, milieuproblemen en gewapende conflicten, die nu miljoenen mensen dwingen uit hun land van oorsprong te vertrekken hun structurele oorzaak hebben in de internationale verhoudingen tussen actoren die wedijveren op de globale markt.
8. Dat deze situatie van frontale botsing op de biofysische grenzen van de planeet, van ontstellende achteruitgang van sociale en arbeidsrechten en van enorm sociaal onrecht enkel kan worden opgelegd door het ontkennen van de bewaandheid van de volkeren om zichzelf te regeren ter verdediging van hun rechten als burger en door de democratie terug te schrijven (desinformatie, dictatuur van de markten, regeringen van onverkoren "technocraten"), Blitz-aanpassingen aan de Spaanse Grondwet, systematische niet inlossing van verkiezingsbeloften, open interventies van de Europese Trojka in staten, die een "reddingsplan" wordt aangeboden, ...), door het verspreiden van angst ("shock-doctrine"), desinformatie via de massamedia, misleidende en bedrieglijke regeringen en alsof dat alles niet volstond door toenemende repressie (de moord op ecologisten en andere dissidenten brak records de laatste jaren). In de bedrieglijke bewoordingen van Jean-Claude Juncker, president van van de Europese Commissie: "Er kan geen democratische beslissing bestaan, die ingaat tegen de Europese verdragen".

VERKLAREN:

1. Dat een met de natuur en de mensheid verzoende toekomst een RADICALE VERANDERING VAN PERSPECTIEF vereist, een radicale democratische verandering in de productie- en consumptiewijze, die de basisbehoeften van de mensen centraal stelt in het leven, democratisch te bepalen en in overeenstemming met de biofysische limieten van de planeet (ECOSOCIALISME).
2. Dat bijgevolg de oplossing geen KAPITALISTISCHE kan zijn, omdat ook een als GROEN vermomd kapitalisme hetzelfde consumptiemodel en dezelfde economische en sociale structuren reproduceert die de huidige toestand hebben veroorzaakt. Essentieel is de wijziging van het kapitalistisch productiemodel gebaseerd op het privaat bezit van de productiemiddelen. Wat produceren, waarvoor, voor wie, wie participeert aan de beslissingen en hoe, zijn uiteindelijk de fundamentele vragen.
3. Dat in het veralgemeende kapitalistische offensief tegen het leven wij het onontbeerlijk achten een alternatief te construeren, dat op gelijke voet alle eisen en bijdragen aan de bevrijding omvat (van de vrouwenbeweging, vakbondsbeweging, inheemse en boerenbeweging, milieubeweging,...). Daarom is het noodzakelijk de dialoog tussen alle emancipatorische actoren te versterken in een internationaal perspectief, maar ook met een omvattende aandacht voor alle gebieden (inclusief de lichamen, de herinnering, de kennis, de gemeenschappelijke goederen, enz.).
4. Willens nilens gaan we naar een eco-sociaal transitieproces dat zal leiden tot afnemende groei in de materiële productiesfeer. Deze economische (energie, productiemodel), sociale (organisatie van de zorg, ...), culturele (onderwijs, ...) , wetgevende en territoriale (gemeenten, ...) transitie dienen sociaal rechtvaardig te zijn en ten dienste te staan van de personen en de gemeenschap, in ecologisch evenwicht en democratisch bestel. In het omgekeerde geval zou de transitie leiden tot een maatschappijmodel waarin steeds meer mensen niet langer aan het materieel minimum komen voor een waardig leven, opdat steeds minder personen (de grootmachten) hun actuele levensstijl zouden kunnen volhouden.
5. Dat het essentieel is voor elk een de toegang te verzekeren tot de voorwaarden voor een waardig en zelfstandig leven.
6. Dat wij daarom inzetten op transities die zowel een antwoord kunnen bieden op de ecologische dringendheid als tegelijkertijd op de sociale nood, omdat wij menen dat zowel het onderscheid als de wederkerige samenhang tussen beide uitdagingen noodzakelijk zijn, ook al werden die onderling niet altijd samen begrepen. Een centrale doelstelling van deze 3de Ecosocialistische Conferentie was om het samenkomen van beide gebieden een brede en diverse ruimte te geven, waarbij de rol van de vakbondstijd een bijzondere relevantie kreeg.
7. Dat tegenover de mythes van onbegrensde groei of de neokeynesiaanse illusies, die geen rekening houden met de limieten van de planeet wij deze twee sectoren enkel kunnen samenbrengen als men de HERVERDELING zowel van de rijkdom als van de reproductieve en productieve arbeid ernstig aanpakt.
8. Dat deze verdeling moet vergezeld gaan van een transformatie in het begrip zelf van de arbeid om onze aandacht te kunnen concentreren op het geheel van maatschappelijk nuttige arbeid in frontale tegenstelling tot de heersende gedachte, die geen rekening houdt met de aard van de productie zolang die maar economisch rendabel is en slechts als arbeid beschouwt wat gepresteerd wordt in de commerciële sfeer in ruil voor een salaris, waarmee het enorme werk verbonden met de menselijke reproductie onzichtbaar wordt gemaakt.
9. Dat de openbare machten maatschappelijk noodzakelijke sectoren dienen te bevorderen, zoals energie-renovatie van gebouwen, hernieuwbare energie, openbaar vervoer, ecologische landbouw, gemeenschapsdiensten voor zorg en vrije tijd, gezondheidsvoorzieningen, onderwijs. Sectoren met laag verbruik van energie en grondstoffen zijn arbeidsintensief en helpen daardoor het onvermijdelijk verlies aan arbeidsplaatsen in de krimpende of geheel verdwijnende sectoren tijdens de ecosociale transitieperiode te compenseren.
10. Dat om deze rechtvaardige en duurzame transitie te realiseren het van wezenlijk belang is dat onze samenlevingen worden doordrongen van een feministische visie, die op alle gebieden het recht op gelijkheid van de vrouw kan laten gelden, en daarmee een einde wordt gesteld aan de gesel van patriarchale onderdrukking en geweld; dat empowerment van het volk (democratie en soevereiniteit) wordt gepropageerd tegenover de inhulge en onverzagbare elites, die het centrum van de macht bezetten en van daaruit de wil van de meerderheid van de bevolking gijzelen. Daarom eisen wij het recht voor de gemeenschap om op te beslissen over de belangrijke politieke en economische kwesties die hen aangaan. Ondanks alle mogelijke contradicties menen wij dat deze weg beter tegemoet komt aan de basisbehoeften van de personen uit de diverse gemeenschappen en aan een evenwichtige verhouding tot het milieu dan de blinde weg van de markt en de dictatuur van de technocraten.
11. Dat deze emancipatie tot uitgang dient te komen in het beheer en de collectieve controle over natuurlijke hulpbronnen en gemene goederen (opnieuw onder gemeentelijke controle plaatsen van de elektriciteitsnetten,...), in het herstel van een openbare bank, om de genoemde transities aan te vatten en in het afwijzen van de illegale schuld, die het voorwendsel is waaronder de austericidie opereert.
12. Dat onderwijs en opvoeding cruciale peilers zijn in deze ecosociale transitie. Onderwijs als paideia, d.w.z. levenslange collectieve en persoonlijke vorming van zichzelf als wederzijds van elkaar afhankelijke en van het ecosysteem afhankelijke wezens. Een vorming, die de instrumentele benadering van het neoliberalisme verworpt en coöperatie in de plaats stelt van competitie, samenwerking in plaats van individualisme, het proces in plaats van het resultaat,... en die er toe bijdraagt die inhouden en praktijken te veranderen, die de niet duurzame cultuur in stand houden en die aanzetten tot het in vraag stellen van deze cultuur door van de school een transformeerende in plaats van reproducerende instelling te maken.

VERBINDEN ZICH TOT:

1. Het bevorderen van het ecologisch-socialistisch en feministisch bewustzijn over de planeet.
2. Het werken aan de oprichting van een internationaal ecosocialistisch netwerk verbonden aan platformen als "Via Campesina" (de weg van de landbouwers), "Plan B voor Europa", ... , bewegingen voor klimaatrechtvaardigheid en mensenrechten voor allen zonder onderscheid.
3. Het bevorderen van de ontmoeting en samenwerking tussen actoren die werken op het terrein van de ecologische hoogdringendheid en de sociale noodtoestand.
4. Het aanbieden aan regeringen van wetgevende voorstellen, die de noodzakelijke ecosociale transitie ten goede komen. Voorrang zou moeten gegeven worden aan wetgevende voorstellen, die economische, sociale en culturele rechten waarborgen, die onze gemene goederen beschermen en die een gelijke toegang tot hun beheer en genot verzekeren.
5. Tot deelname, het aanmoedigen en verspreiden van alle strijdbewegingen tegen de aantasting van het milieu, in het bijzonder tegen de grote investeringsprojecten van de fossiele industrie en tegen de privatisering van natuurlijke hulpbronnen en gemeenschappelijke goederen.
6. Het opnemen van een actieve rol in de bestaande bewegingen en campagnes tegen internationale verdragen zoals TTIP, CETA, TISA, ... , die ernstig schade berokkenen aan het milieu, de arbeidsverhoudingen, onze gezondheid en aan onze levensvoorwaarden in het algemeen.
7. Het ondersteunen van alle ervaringen, die trachten nu al embryo's van een democratische, eerlijke en duurzame economie te vormen; van rechtvaardige en verantwoordelijke consumptie, van een alternatieve cultuur die menselijke verhoudingen aanmoedigt gebaseerd op gelijkheid en wederzijds bijstand ...
8. Het geven van een aanzet tot "een revolutie van ons dagelijks leven". Al kan geen enkele optelsom van individuele veranderingen in onze consumptiegevoonten de noodzakelijke structurele veranderingen vervangen, dan nog is het gepast de treffende uitspraak van Mahatma Gandhi te gedenken: "Leef in eenvoud, opdat anderen eenvoudig kunnen leven". Dit perspectief geeft voorrang aan het zijn boven het hebben. Het zou ons moeten helpen om ons te bevrijden van minder duurzame praktijken, om datgene te promoten dat gezonder en ecologischer is, en zorg te dragen voor alle mensen, zonder onderscheid van persoon.

Bilbao, 25 september 2016

Ondertekenende groepen: LAB, ESK, ELA, EHNE Bizkaia, Steilas, Ecologistas en Acción, Ekologistak Martxan, Hitz & Hitz, SolidaritéS, Mugarik Gabe, Sortu, Podemos, Alternatiba, Aralar, Antikapitalistak

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)